

Ἐστρεψεν ἡ φροντίς σου καὶ ἔστρεψεν τὸ σπλάχν σου
καὶ ἔστρεψεν καὶ ἡ καρδιά σου πρὸς αὐτὸ τὸ σκῶνός σου.
Στὸ φόβο παραστάθηκε καὶ πρὸς τὴν κόρη γνέφει.

στὴν κόρη τὴν περιήγαγε τὴν καιροσολογοῦσα.

— Ὅρισε, κοπελοῦδι μου καὶ παραθαυμένο,
τὰ λόγια σου ποὺ τὰ πετάς σὺν τῖς ματιές σου τοῦτο.
αὐτὸ σαφαντάδιλο χορὸ ἀντάμα νὰ στρεψοῦμε,
νὰ σφιξῶ τὸ χορδαί σου ὅσο ποὺ νὰ γκιστέψης.
Ἐγὼ ἔμει Μπεῖζαντὲ παιδί καὶ Μπεῖζαντὲ βλασπάρη
καὶ ἔχω καὶ τρεῖς χρυσότριγες ἀπὸ τὴν κεφαλή μου,
τὴ μὴ νὰ γὰρ γιὰ τῖς ὀχτρεῖς, γιὰ τὰ καυλάνια ἢ γι' ἄλλη
καὶ τρεῖς ἢ καλλίτερη τῖς πέρδικες νὰ πλύνω.
ἢ ἂν πάλι φέρει ὁ Γιαγαμπῆς ἀπὸ σου νὰ νικήσῃς
ἔχω πολὺ νὰ δίνω σου φλουρὶ καὶ παιρικό μου.

Ὁ νῦς γυρίζει ἀπὸ ξεβιά καὶ ἀπὸ δεξιά ν' ἢ κόρη
σὺν τὰ πουλάκια τὰ θρεφτὰ ποὺ παῖζουν στὸ λειβάνι
στὴν πρώτη ὁ νῦς ἐλίγισε καὶ ἡ κόρη ἀνασκοιμπώθη
καὶ πρὸς τὴ δευτερότερη πιωστήσαν στὴν ἀγκάλα.
Τὰ πόδια μπροδονζώνονται καὶ ἀντρεφούνται τὰ χέρια
καὶ οἱ δάκρυς φεύγουνε στρεψέες σὺν τὰ φρεσὰ τοῦ μύλου.
Μ' ἀπάνου κρεῖ ποὺ χόρσων καὶ ἀπάνου ποὺ γυρίζαν
τῆς κόρης τῆς μαυροκόρης ἐκίστη τὸ πρεμπέρι
καὶ πρὸς τῆς τὰ μαλλιά σῶμπως νὰ πέση ἢ νύχια
πάνου στὰ λόγια τὰ διασὰ καὶ τ' ἄκουσα τὰ πλάγια.
Γνωστὴν ἡ κόρη καὶ ἄλλωσε τὸ χέρι νὰ τὰ αἰσῇ
καὶ σπύζεται καὶ ἡ τραχηλὶα γάτωθε στὸ λαμὸ τῆς
καὶ φάνηκεν ὁ κόρπος τῆς μὴ τὰ γλῶσσά του μῆλα,
τὰ μῆλα τὰ ροδόμῆλα τὰ δροσεροθρεμένα.
Εἶδε τα ποὺ ξεπρόβυλαν ὁ νῦς καὶ ἐνοστηνέθη
καὶ εἶδε τὴ μαύρη τὴν ἐλὶα ὅπουθε στὸ ξεβιά τῆς
— Κόρη καὶ ποὺ τα πέτυχε τὰ μῆλα καὶ ποὺ τὰ βρεῖς :
— Βρὲ ἄνομε, βρὲ πιδρομε, βρὲ κορυφοκαυνηγίση.
μορὲ καὶ τί ποὺ χρυσόταγα νὰ σκίσῃς τὸ σκῶντί μου.
νὰ ἴδῃς τὰ δυὸ τὰ μῆλα μου ποὺ τῶν γυλαμένω
νὰ τὰ τρυγήσῃ ὁ ἄντρας μου. ὁ ἀγαπητικὸς μου :
Γιὰ πάγε τώρα τὸ χορὸ, ἄλλοι καὶ μυρωῖλοι μου
τί νὰ τὰ κάμω τὰ φλουρὶ τὸν κόρπο μου σάν εἶδες.

ΓΙΩΡΓΗΣ ΦΤΕΡΗΣ

ΞΑΝΑΤΥΠΩΘΗΚΑΝΕ

καὶ πουλιῶνται στὰ γραφεῖα μας ΜΙΑ ΔΡΑΧ-
ΜΗ (καὶ 1,25 γιὰ τὸ ἐξωτερικόν) :

Ο ΕΜΠΟΡΟΣ ΤΗΣ ΒΕΝΕΤΙΑΣ τοῦ Σεξ-
πύρου (μετάφρ. Ἀλέξ. Πάλλγ).

ΦΥΛΛΑΔΕΣ ΤΟΥ ΓΕΡΟΔΗΜΟΥ Ἀργύρη,
Ἐφταλιώτη.

ΑΘΡΩΠΙΝΟΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ τῆς καὶ
Ἀλέξ. Παπαδόπουλου.

Βγῆκε καὶ ὁ Β' τόμος τῆς ΡΩΜΑΙΤΙΚΗΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ τοῦ Μ. Φιλίντζα καὶ που-
λεῖται στὰ γραφεῖα μας δρ. 3 — οἱ δυὸ τόμοι
μαζὶ δρ. 5.

ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΖΩΗ τοῦ Ἐλισαίου Γιαννί-
δη (ἐκδόση Β') δρ. 2.

Ο "ΝΟΥΜΑΣ", ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ

Διευθυντής : Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΔΡΟΜΟΣ ΠΗΠΟΚΡΑΤΗ, ἀρ. 11, ΑΘΗΝΑ.

Συνδρομὴ χρονιάτικη : Γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ γιὰ τὴν
Κρήτη δρ. 10. Γιὰ τὸ ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 12. — Γιὰ
τῖς ἐπαρχίες δεχόμεστε καὶ τριμήνες συνδρομές (3 δρ.
τὴν τριμήνιαν). Κανένας δὲ γράφεται συνδρομητὴς ἢ δὲ
στελεῖται μπροστὰ τὴ συνδρομὴν του.

20 λεπτὰ τὸ φύλλο, 20. — Τὰ περυσμένα φύλλα που-
λιῶνται στὸ γραφεῖο μας στὴ διπλὴ τιμῇ.

Βρίσκεται στὴν Ἀθήναι σ' ὅλα τὰ κωσζια, καὶ στῖς ἐπαρ-
χίες στὰ Πρακτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ. ΔΕΥΤΕΡΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ.
ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΙΣΟΒΙΟΤΗΤΑ. ΤΟΥ ΣΠΑΘΙΟΥ.
Η ΦΟΥΝΤΑ.

ΓΙΝΕΤΑΙ λόγος τῖς τελευταῖες μέρες γιὰ μιὰ ἐπό-
φασιν τοῦ πρωθυπουργοῦ Βενιζέλου νὰ ἰδρῶσιν ἐθνικὸ
θέατρο μ' ἐπιχορήγησιν τοῦ Κράτους. Ἐπὶ ἀνάγκη
πιά νὰ νοιώσῃ ἡ Πολιτεία τὴν ὑποχρέωσιν ποὺ ἔχει
στὰ σύχρωνα γράμματα νὰ βοηθήσῃ καὶ αὐτὴ μ' ἐπίσημο
τρόπο καὶ μὲ χρήματα δικὰ τῆς τὴν καλλιέργειαν τῆς
φιλολογίας, στὸ θέατρο καὶ στὴ μόρφωσιν μιᾶς κάποιας
ἀντίληψης τῆς κοινωνίας μας ἀπάνου σὲ ζητήματα
τῆς Τέχνης. Πολλὲς φορὲς ἀπὸ τῖς σελίδες τοῦτῃς ἀ-
κούστηκε φωνὴ γιὰ τὸν ξεπεσμό τῆς κοινωνικῆς ἀν-
τίληψης γενικὰ γιὰ τὰ ζητήματα ποὺ σκετίζονται μὲ
τὰ ρωμαϊκά γράμματα, καὶ μάλιστα γιὰ τὴ θεατρικὴ
βιομηχανία ποὺ πλημμυρίζει κάθε καλοκαίρι τὸ θέα-
τρό μας. Ἀκόμα ὁ «Νουμάς» εἶταν ἐκεῖνος ποὺ χτυ-
χησε κατακέφαλα τὸ μακαρίτικο «Βασιλικὸ Θέατρο»
ποὺ ἤρθε νὰ κολακέψῃ τὴν τέτοια βιομηχανία, καὶ
νὰνερβάσῃ στῖς σκηνίδες τῆς σκηνῆς τὴν παράδοσιν ποὺ
κληροδότησαν τὰ σκολειὰ μας στὰ διαστραμμένα μυαλὰ
τῶ συγκαιρινῶ μας ψευτογραμματισμένων Ρωμίων.
Ἡ καινούργια καὶ ἄπληρη θεατρικὴ μας φιλολογία
ὑποθέτομε πὼς θὰ βρῇ θέσιν ἀποκλειστικὰ,
μαζὶ βέβαια μὲ τ' ἀριστοτεχνήματα τῆς ξένης τέχνης,
στὸ «ἐθνικὸ θέατρο» ποὺ σκεδιάζεται.

Μὲς τὸ ξασφαλίζει αὐτὸ ἡ προτίμησιν τοῦ ποιητῆ
Παλαμᾶ γιὰ τὴ διεύθυνσιν τοῦ τέτοιου θεάτρου, γιὰτὶ ὁ
Παλαμᾶς δέχτηκε ἴσως μὲ σήμερα ὁ μόνος χαρακτήρας
πάνου σὲ κάθε ζήτημα, ποὺ καταπάτησε τῖς διά-
φορες ἐπιφύλαξεις, δειλίαι καὶ ἀδυναμίες καὶ κήρυξε
μεγαλόφωνα τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀλήθειαν, σὲ
καιρὸ ποὺ ὅλοι οἱ λεβέντηδες τῆς πέννας κοίταζαν νὰ
χωθοῦν κάτω ἀπὸ κάθε ἐπιφύλαξιν γιὰ νὰ μὴ θί-
ξουν τὴν κοινὴν Γνώμην. Καὶ τέτοιος χαρακτήρας ἐλπί-
ζομε πὼς θὰ δειχτῇ ὁ Παλαμᾶς καὶ πάνου στὸ θεα-
τρικὸ μας ζήτημα, ἂν ἀποφασίσῃ νὰ τὸ ἀδράξῃ καὶ
αὐτὸ στὰ χέρια του, γιὰ νὰ χτυπήσῃ κάτω τοὺς κάθε
λογῆς ἐκμεταλλευτὴς τῆς ἀμορφωσιᾶς τοῦ δασκαλο-
θρεμένου κοινοῦ μας.